

est Sodomix peccatum, quam coitus cum compari sexu, vel non in vase naturali, ex quo impossibile sit generationem sequi: neque enim solum Maris cum Mare carnalis conjunctio Sodomix peccatum est, sed etiam foeminx cum foemina; Filiuce. in 6. præcepti. Decalog. 17. art. 30. cap. 8. num. 159; Farinac. de delict. carn. quæst. 148. num. 40.

Ad auctoritatem sacri textus respondendum, sacram historiam loqui ibi per anticipationem; primo enim narrat creationem per Epilogum dicens, Deum creasse hominem masculum, & foeminam. deinde, magis per extensum narrat, qua ratione hominem masculum, & foeminam creasset, erat enim quedam ratio particularis, qua creati fuerant, non enim, ut cetera animalia sunt progenti; sed videnda quæ in hunc locum, & pro responsione ad tam absurdam opinionem affert Nicol. de Lyra cap. 1. vers. 27. & ad rationem, quod non videretur conveniens. Adamum solum inter alia animantia creatum fuisse generativa facultate privatum, respondetur, Adam fuisse à Deo creatum, sed ita ut ex eo desumeretur, & formaretur Eva, cum qua postmodum generasset; & cur oportuerit ita, & non aliter fieri declarat D. Thomas 1. par. summ. quæst. 92. art. 1. & ad illam tandem rationem de similitudine hominis cum Deo, dicendum non respicere hanc similitudinem virtutem generativam, neque Deum foeminam, aut mare esse; Orphæum autem poetice, & allegorice locutum fuisse constat. Ex quibus jam concludendum, omnino falsum, immo ridiculum esse asserere, Adamum fuisse Androgynum.

Sed incidenter hic pro Philoſophis occurrit quedam dubitatiuncula à Bahujno excitata, quæ 34 est, cur quemadmodum Natura in uno eodemque animali duos diversos sexus effingit, nunquam tamen duos sexus similes in eodem efformet? Ego quidem, an hæc hypothesis veritatem habeat, valde dubito. nam ex Jul. Obsq. de Prodig. num. 84. habemus, anno ab Vrbe condita 618. puerum ex ancilla natum quatuor pedibus, manibus, oculis, auribus, & duplici obſceno; & de hoc etiam forte Majol. diurnum canic. par. 1. collig. 2. ex eodem quoque Jul. Obsq. num. 102. anno 662. habetur. Mulierem duplici natura fuisse inventam. Theani insuper Senecini infantem natum manibus quatuor, pedibusque rotidem, capite, & ventre uno binoq; membro foemineo, narrat Jacob. Rueff. de mulier. lib. 5. cap. 3.

Præterea ex Wechero notat Schench. lib. 4. Obsq. rit. de part. genit. in spec. Bononiæ in publicis dissectionibus visum viri cadaver, quod duplicem habuit Penem. & Io. Faber vir in indagandis Naturæ secretis, ut alias dixi, valde accuratus, monstrum dissectuit, de quo etiam supra, quod duplicem habuit uterum, cui singuli testes adhærebant, non duo, ut in cæteris. & Riol. lib. 2. Anthropograph. cap. 31. in Hermaphrodita puella duplicem matricem observavit. Quin etiam Ovidius gravis naturalis historiarum Indicarum scriptor lib. 13. histor. gener. cap. 9. Tiburonum piscium Oceano degentium masculos duplici veretro dotari attestat humani cubiti magnitudinem æquante, licet eorum foeminx unicum habeant uterum. quod etiam testatur Cardanus in libell. de libris propriis. sed & idem Card. de san. tuend. lib. 3. cap. 65. Raias duo foramina vulvæ habere narrat, quod, addit, rarum & miraculi instar. quæ exempla falsam mihi reddunt, non suspectam modo superioris suppositionis identitatem, cujus ta-

men Bahujnus sequentem adducit rationem, quod si Natura duo membra ejusdem sexus efficeret in eodem animali, videretur frustra aliquid moliri, quod est contra Aristotelem. quæ responsio, quod pace hujus Doctoris dictum volo, mihi non latissimè, quia in organizatione corporum superfluentium natura operatur pro ipsius materia copia, efformans hoc, aut illud membrum superfluum ex luxuriante materia; ne otiosa videatur; unde non major ratio est, cur non debeat efformare duplicem sexum ejusdem conditionis in eodem individuo, quam efformare tertium brachium, tertium crus, sextum digitum, quadruplicatas aures, & inanes alias membrorum additiones: nam quis non videt hæc frustra à Natura facta? cur ergo si hæc cum frustra fiant, sunt tamen, duplex genitale ejusdem sexus fieri non poterit? & tamen certum est id admodum de raro contingere. An forte quia Hermaphroditus ex feminibus efformatur, quæ æqualem virtutem masculicam, & foeminicam habeant in efformando scetu, ita ut neutrum superare contingat, sed unumquodque operari, quod potest?

Denique dubitatur, quidnam sentiendum sit de Hermaphrodito circa corporis deformitatem, an ea nimirum sit talis, ut ex ea irregularitatem incurrat. de qua materia videndus Majol. lib. 1. de irregul. cap. 27. per totum. qui Hermaphroditos omnino pene in omnibus facit irregulares, itaque neque moniales fieri posse adstruit, etiam in sexu muliebri incalcescant, neque ad ordines promoveri posse vult, etiam in sexu masculino sint potentes, licet illis characterem imprimi affirmet, neque etiam eos, de masculis loquor, ad Religionem admittit, quod etiam procedere vult, ubi neutrius sexus Hermaphroditus existeret. Notandum tamen, Majolam præsupponere hos Hermaphroditos, licet in altero sexu magis incalcescant, posse tamen etiam altero uti, in quo casu non est dubium apud Canonistas irregularitatem incurri; sed videndum an Hermaphroditus, qui in virili sexu incalcescit, & foemineum non solum inutilem habet, sed nullius usus, talem habeat deformitatem, quæ sit sufficiens ad hoc, non videtur enim majorem deformitatem habere talis Hermaphroditus, quam si leviter in alia quadam corporis parte læsus esset, ut in sexti digiti superabundantia, vel minimi cærentia; quod enim Arabes dixerunt, hanc esse affectionem valde turpem, ac verecundam, de his non intelligendum. Antonius vero Fernand. in exam. Theolog. moral. par. 2. cap. 10. §. 71. interrog. 5. nulla distinctione facta, omnes Hermaphroditos dicit esse irregulares, quod an omnimodam habeat veritatem, alii Canonistæ 37 vident.

Cæterum alia nonnulla, quæ circa hanc materiam quæri possunt, consulto à me prætermittenda. Interim vero ab humanissimo lectore meo expeto, ut si quæ hic offenderit castis ipsius auribus minus congruentia, argumenti qualitate excuset, quod aliter tractari non permittit; sciat tamen nullam esse in verbis indecentiam, aut ignominiam, quæ ad laudabilem finem, & propalandam rerum veritatem profuerunt.

S V M M A R I V M.

1. Monstri Bicornis historia.
2. Alterius Bicornis monstri enarratio.
3. Bicornis alterius Monstri descriptio.

4. Monstri

4. Monstri abortivi delineatio.
5. Columba monstruosa historia.
6. Viri sine brachiis nati, pedibus non secus quam alii manibus omnia peragentes.
7. Puerulus monstruosa lingua natus.
8. Anna Pharmacopole filius Hermaphroditus.
9. Joannes ex S. Gemiliano puer Hermaphroditus.
10. Carolus alter frater ex S. Gemiliano puer Hermaphroditus.
11. Scortum caudatum.
12. Vulva muliebri puero in crure enata.
13. Mulier barbata.
14. Homo pilosus, & hujusmodi hominum ortus qualis.
15. Alnus Hermaphroditus.
16. Muliercula pro Hermaphrodita habita.
17. Hippotauri historia.

Novæ Monstrorum aliqua historia,
& alia circa hanc materiam
scitu digna.

Q V Æ S T I O I X.

PLacet tandem in hujus tituli calce monstruosas nonnullas, & animadversione dignas historias ad propositum argumentum pertinentes non ex aliorum relatione, sed ex propria observatione petitas annexere. ac primo sese offert Monstrum bicorporum, quod primo vidi hic Romæ anno 1617. si recte memini, dehinc iterum magis admodum anno 1623. natum est Genævæ anno prædicto 1617. duodecima Martii ex quodam Io. Baptista Coloreto, & Peregrina ejus uxore, & eo quod pro gemino puero judicatum est, Lazari nomen uni, alteri vero Io. Baptiste inditum est in sacro Baptismatis fonte; habebat autem se, ut sequitur. Puer erat venusta facie, aureo capillitio, & crispo, optimi habitus, & coloris perlaudabilis, omnibusque membris absolutissimis, & nihil omnino à cæteris bene conformatis pueris discrepans. Huic alter adnatus erat puer prope ori ventriculi regionem, aut sub mucronata pectoris cartilagine, qui adhærebat. inter utrumque in ea adhesionem umbilicus apparebat. Posteriori huic puero crus unicum erat, ac brevius, quam ut crura perfectioris adæquare posset; ita ut perfectus imperfectum quasi suspensum circumferre videretur. vultu erat imperfectus hic incompositus, ac deformis, licet nihil à perfecto in hac parte deficeret, came tamen præditus erat subpallida. caput illi erat crassum, capillitium ut perfecto aureum, ac cinnamatum; oculis captus erat, omnique sensu orbatus præterquam Tactus, læsus enim in se ipsum contrahabatur; ejusque læsionis expertus perfectus videbatur, sed imperfectus nullum assuſmebat nutrimentum ab extra, sed perenni quodam motu os dimovebat, unde semper spuma quedam prodibat colore candicante, ac lacteo. erat etiam nonnullis dentibus insignitus, brachia habebat mutila, & imperfecta; quæ etiam ex se ipse tantisper movebat, sexus erat masculini, pene enim dotabatur, testibus tamen carebat.

2. Huic simile monstrum superioribus annis nempe 1610. natum erat Colognani mense Martii die undecima; est autem Colognani in Tuscia diocesis Pistorienſis, ortum ex juvenula Matre, cui nomen Ginevræ de Magis, non majore annis sexdecim.

Puelli erant sexus indistincti, & ambigui, idcirco uni Joannis, alteri Mariæ nomen impositum est. ad umbilicum usque superne optime conformati; inde per Epigastrium sibi invicem adversi coherentes crura ad latera exporrigebant, quorum quidem alterum alteri deerat, vixerintne, an non, satis compertum non habeo, utrumque lac fluxisse non segnus, quam cæteri pueri faciant nuper nati referebant. Monstrum hoc non vidi, cui simillimum tamen monstrum est, de quo Paræus de Monstr. cap. 2. apud quem ejus imaginem vide, nihil enim penitus ab hoc (cujus imaginem illico ab ejus natali accipi) differre videtur, nisi quod illud Paræi unico sexu foemineo dotabatur. Neque dissimile est, quod Ovid. lib. 6. bistor. Ind. General. cap. 11. se vidisse testatur, virguncule erant in anteriori parte ab ore ventriculi ad umbilicum usque hærentes, cætera omnibus membris absolutæ; natæ sunt anno Domini 1533. decima Julii in civitate Sancti Domini in Insula Hispana olim Hayti dicta, vixere diebus octo, pater vocabatur Joannes Lopez, mater Melchioria.

Sed & anno 1631. hic Romæ 15. Augusti ex 3 muliercula Hebræa natum est monstrum bicorporum prænaratis non dissimile, quod tamen imperitus quidam Chirurgus, cum partus non succederet, tanta vi ab utero detraxit, ut totum dilaceraverit, & infimul uterum maternum attrahens, matri mortem attulerit. non licuit ea de re mihi omnia, ut decebat, examinare; quæ autem adnotavi hæc ferre sunt, duplici capite hoc monstrum dotabatur, & unum in aliud conversum existabat, eratque unum majus altero; visumque est se mutuo contigisse, & majus minus oppressisse, hinc duo corpora videbantur à claviculis infra coherentia ad infimam usque pubem; unicus prominebat in eorum medio umbilicus, duoque apparebant Testiculi, qui non videbantur ullo scroto concludi, sed hærebant interspatium, quo in pube conjungebantur. Quatuor brachiis erat insignitum inter se bene distinctis, ac decenter efformatis, sicuti & totidem cruribus. cavitate unicam in Thorace conspexi, & cor unicum observavi. Anus in neutro erat perforata, sed & virga deesse visa est, nisi à Chirurgo una cum pluribus aliis partibus laceratam esse existimem.

Infantem porro abortivum vidi hic Romæ viginti 4. sima quarta Martii anni 1624. erat foemini sexus, & ut tunc existimavi, septimeltris: natus est, ut referebant, non longe ab Vrbe. à claviculis infra eam parte antica non male conformatus, nisi quod tam crura, quam brachia longiora multo haberet, quam conveniret, brachium enim totum extensum ultra genu non parum porrigebatur, cujus proportioni crura respondebant, caput habebat prægrande, corporis molem ultra proportionem exuperans, figura rotundum, collo omnino carebat, unde claviculis ipsis implantatum videbatur. Facie erat tumida, & duo primores dentes erant in ore conspicui, totus pilis obſitus erat præsertim secundum superiores partes. ea porro in parte ubi frons capillos versus terminatur hinc, & inde duabus eminentiis dotabatur, erantque quasi cristæ quedam pellicæ cornicula representantia. caput à postica parte carne, seu pelle erat detectum, qua etiam spinalis medulla erat denudata; quæ duplex conspiciebatur. Mater, ut parabolani illi retulerunt, cum utero gereret corpus adeo tumens habuit, ut admirationi esset, & illo ejecto, insignem una aquæ copiam eiecit.

cir. cerebro caruisse dicebant, & cor fursum versus fuisse situm; sed hæc mihi non constant, nisi ex eorum relatione. Vidi hoc monstrum septima post die à quo mater illud ediderat; mirabile quidem, ac dignum profecto memoria, maxime si vera sint, quæ mihi ex auditu tantum, non ex visu constant.

5 Quod sequitur Monstrum, licet humanum non sit, habet tamen aliquid admirabile, illudque hic Romæ vidi anno 1618. Columba erat magnitudine cæteras Columbas parumper excedens, motu valida, ac magis ferox, quam Columbæ natura ferat. hæc quatuor erat pedibus insignita, quod quidem parvi feci, sed habebat insuper duo orificia non unum sub alio sub Coccyge, aut cauda, ut in aliis fit, sed utrinque lateraliter posita, per quorum utrumque fæces excrebat, firmissimum inditium intestina quoque in illa fuisse duplicata, singulis mensibus ova pariebat, & tunc temporis pepererat, sed sui similem pipionem nullum ediderat, præter unum, cuius scheleton nobis circulator ille ostendit. huic erant posteriora crura, quam matri insigniora, mater tamen, ut adnotavi, anterioribus tantum pedibus ambulabat.

6 Offertur post hæc vir sine brachiis natus, quem hic Romæ vidimus anno 1614. mense Novembris, huic nomen erat Petro, eratque natione Lucernensis, consistentis erat ætatis, pedibus nebat, testibus ludebat, instrumenta nonnulla musica ex arte tractabat, & alia denique omnia, etiam quæ magis industrem manuum operam exposcunt, & quæ cæteri hominum manibus, pedibus ipse perficiebat. Alios nonnullos aliis conspectos huic similem jam dixi, & notat Majol. *dier. canic. coll. 2. par. 1.* & de simili muliere, quæ hic conspecta est anno 1627. jam mentionem habui. Quin etiam anno, si recte meminimus 1629. Romam deductus est puer annorum tredecim, natione Ligur, nomine Ioannis, qui & ipse multa aptissime pedibus, cum manibus careret, perficiebat, etiam sclopium explodens; huic Pedum digiti longiusculi visabantur; quam aliis hominibus esse soleant; valide quidem illis omnia apprehendebat, caput ea dexteritate pectebat, qua cæteri manibus faciunt. pedibusque ipsis ad quamvis corporis partem perveniebat, ita ut sese absque alterius auxilio vestibus indueret, & exueret, ad femoralia tantum solvenda non sufficiebat. de simili quoque juvene sine brachiis Salmanticæ Iurisperdentia operam navante meminit ex Iureconsultis ipsis Caranz. *de Part. cap. 17. num. 18.* sed & Hispanus hic Romæ mihi notus est, qui utrumque brachium breve, ac mutilum sortitus est, dextram manum quatuor tantum digitis insignitam, sed cubiti flexuram versus obtortam habet, sinistra duobus tantum digitis constat. hic tamen Pictor est, & licet in ea arte non excellat, mirum tamen est ipsum tam apte pingere, quam facit, cæteraque non minori industria, & agilitate peragere, quam quilibet alius homo.

7 Cæterum in anni 1628. principio hic Romæ amico meo puerulus natus est maxime carnosus, optimeque efformatus, & in summa crassitudine alios vel crassiusculos puerulos non parum excedens. huic lingua extra os prominebat tribus saltem digitis, quæ etiam crassiuscula, & latiuscula erat, quam conveniret, at cum illam exerebat, mimum erat quantopere extra oris septa promineret. lac tamen optime sugebat, licet papillas

requireret crassiores, & longiores, si enim exiliiores, brevioresque essent, nequaquam sugere poterat. bimestri spatio annum exuperans quatuor tantum dentes ediderat, comedebat tamen, & bibebat, & verba nonnulla, prout ætatis teneriudo fert, proferebat. obiit non multo post, quo morbo compertum non habeo.

Nonnulla quoque hic de Hermaphroditis adnotare ex propria observatione libet. ac primum sese offert Aromatarii cuiusdam filius Anna dictus, qui hic Romæ ex femina, vel cum femina appareret, decimo tertio ætatis anno mas apparuit, de eo nihil addam, quia notissimus hic fuit, & Io. Faber ejus historiam diligentissime intexit loco *alias cit. de Anim. Ind.* cum de Zibetti animalia agit, apud quem illam require, de eo etiam M. Ant. Vlmus Patavinus in libro de *Physiolog. Bal. hum. sect. 3. cap. 11.* Illud non conticebo, creditibile nullo modo esse, hunc, antequam virilia foras illi proflirent, per uterum urinam reddidisse, quod penitus caruisse illum, tam certum est, quam quod certissimum, erat enim hic Anna mas, sed imperfectus. Pene autem latente, & virilibus, utri species apparebat, unde per uterum mingere videbatur, cum per eandem semper vias minxerit. hic, ut norunt omnes, imberbis semper permansit, ac superioribus annis à ruina suffocatus interiit; in tantam autem molem ejus corpus excreverat, ut duo mediocri crassitudinis humana corpora simul, qualia nunc Natura producit, mole æquaret, neque jam loco se dimovere posset.

Sed digni præ cæteris memoria sunt, Germani duo fratres Sabinenses ex sancto Gemino oriundi, quorum alter altero anno major est, eorum unus, nempe Ioannes cum annis præteritis hydrope detentus esset, tandem convalescit. hic puer erat, cum illum conspexi, quatuordecim annorum aspectu magis femineo, quam virili, vultu verecundo, & frigidiuscula corporis temperatura, capillitio ex flavo albicante, statura mediocri, habituque simili. Mammæ illi erant tenues, sed, ut mihi visum est, turgidiuscula quam in puero ejus ætatis esse debeant. pili in corpore nulli. In pube virile pudendum apparebat exilè, ac breve cum suo quidem præputio, sed glandem non cooperiente: glans impervia omnino erat: magnitudo Penis minimi digiti extremum articulum parumper excedebat, flaccidæ erat substantiæ, & nunquam erigebatur, ut ille ferebat; & ut rationi consonum existimo, quod pervium non esset. sub hoc pudendo exilis rima conspiciebatur perinæum in longum dissecans; ut in feminis, quæ quidem prope ipsum pudendum pervia erat, inibi enim parvum extabat foramen, quod longum stilum admittebat, atque inde urinam ejaculabatur, cuius perpetuum patiebatur incontinentiam, ita ut se ipse sæpe commingere. ejus Rimæ orificium non majus erat, quam ut scriptorii calami tenuis tenuiorem partem admittere posset. prope hoc orificium rimam ipsam membrana intersepibat, quæ videbatur facile incisioni cessura; non tamen ex ejus excisione orificium majus evadere; ab hoc intersecto rima Podicem versus superficialiter progrediebatur, ita ut labellis diductis subiecta tantum cutis appareret. Testes in inguinibus exiles, & molliusculi veluti glandulæ ea in parte adnascetes. menstruarii coepit anno decimoquin-

to, &

10. & feminea veste ob id indutus; unde dubitare contingit an vere glandulæ illæ in inguinibus Testes essent, nec ne.

10 Carolus alter frater ætatis duodecim circiter annorum aspectu erat magis virili, statura mediocri, & ætate convenienter pilos in corpore nullos habebat. rima magna in naturali situ erat conspicua, primoque intuitu Penis nullus conspiciebatur, cum in ruz Rimam lateret, & nonnisi labellis diductis sese proderet. minor erat, quam ut extremum articulum auricularis digiti æquare posset, glande donabatur, quæ similiter ac in Ioanne à præputio detecta, & imperforata visabatur. apparebat tamen in ipsius glandis fastigio veluti vestigium quoddam foraminis. sub pene exilè quoddam foramen apparebat, quod vix crassioris aciculæ caput admittere poterat, per hoc urinam reddebat. Testes tactu insignes in Rimæ labris ima in parte continebantur, & Gallorum testes magnitudine æquabant, compressi manum effugientes. Videtur autem Ioannes non differre ab Hermaphrodito, quem Riolan. descripsit in *sine sui libelli de Hermaphroditis.*

11 Scortum porro Romæ famosissimum notum plerisque præteritis annis fuit, cujus nomini mariti gratia parcendum duco, cui à teneriori ætate insignis Clytoris obtingit auricularis digiti magnitudine, quæ illi cum concumbit solet impedimento esse, præcipue si coeundi desiderio incensa sit, ut ab his ipsis, qui eo uti sunt, accepti. Non videtur autem hic prætereundum quod D. Balchassar Bonannus vir humanitate, & doctrina insignis (ex cujus copiosissima, & instructissima Bibliotheca sæpe, qui mihi non suppetunt, libri subministraur) de juvene quodam retulit, quem pauperculæ mulieris filium ætatis annorum duodecim conspexit in reliquo corpore nullam omnino imperfectionem habentem; hic tamen in medio crure dextro in parte silvestri, vel externa prope illius vulvam sortitus erat, non modo labellis, & rima conspicuam, sed etiam pilis obductam, omnibusque numeris, quantum ab extra promittebat absolute; nam labris diductis, nihil præter subjacentem carnem apparebat, neque ullum pervium foramen conspiciebatur.

12 Mulierem insuper ex Amatrice oriundam annis præteritis, cui nomen, si recte teno, erat Magdalene, viderunt plerique proluxa barba præmunitam, piloque denso, ac duro, pedore toto setis hispido, mammis, ut sexus fert, permagnis, rugosis, ac flaccidis. huic mensura, ut ex ipsa accepi, annum circiter trigésimum desiderat, vox tamen exilis, & feminea servata est. primum sub temporibus pili eruperunt, mox in mento, & reliquis partibus. ejus historiam diligenter conscripsit Io. Faber. in *lib. de Animal. Ind. cap. de Stelion.* illud in hac muliere adnotandum, animo semper illum exitisse virili, nam & cum hostibus pro marito pugnare non dubitavit, ut ipse etiam Faber testatur.

13 Et quia de Pilis mentio est, non abs re fuerit, de homine piloso, quem idcirco silvestrem hominem appellat, mentionem facere. hic in aula Odoardi Cardinalis Farnesii commorabatur; eratque ejus Principis à cubiculo; licet vero hoc novum non sit, aliquid tamen ea occasione quod mihi, & forte aliis novum erit, in medium afferam. homo erat hic justæ staturæ, & consuetæ forte procerioris, in nulla re à cæteris hominibus discrepans, sed faciem uni-

versumque corpus tenui pilo, oblongo, promisso, ac ex flavo albicante oblitum habebat. hic scribæ amici mei sororem in uxorem duxit, ex qua tunc nempe anno 1613. quatuor jam liberos susceperat, quorum duo, mas unus, femina altera sui similes erant, horum ortus aliquid novitatis habet, non omnibus compertum: nam cum primum in lucem eduntur pilo nigro toto corpore conteguntur, non aliter quam Hædi coloris nigri; quod mihi in mentem revocat ortum Elau in sacra Genes. *cap. 25.* de quo dicitur *vers. 25.* Qui prior egressus est rufus erat, & totus in morem pellicis hispida. hoc autem facti veritatem confirmare videtur; nonnullorum vero dierum spatio, quindecim nempe, si recte meminimus, is pilus his sic natis totus decidit, ac dehinc adolescentibus pilus denuo emergit tenuis, & mollis, quo univrsum corpus, ipsaque facies etiam secundum tempora, & frontem convestitur. hic ipse autem vir, de quo verba fecimus ex patre piloso, & glabra matre natus est, ut ex Platero clicere mihi fas est, *lib. 3. Obser. ut. de deformat.* versabatur enim hujus pater in Aula Henrici Secundi, à quo hic, de quo loquimur dono missus est cum sorore similiter pilosa Duci Parmensi in Flandriam, à Duce autem Parmensi ejus fratre dono accepisse verisimile est Odoardum Cardinalem Farnesium; de ortu tamen Platerus ne verbum quidem, quem tamen ita succedere retulit mihi Scriba ille amicus meus frater, ut dixi, uxoris hujus viri.

Sed ad Hermaphroditos redeo, & superioribus historiis duas adhuc annectendas enarrabo, priorem de Asino Hermaphrodito, de quo alias in hoc titulo, nam & bruta nasci utriusque, & indistincti sexus plures historiae testantur. Neronem Equas habuisse Hermaphroditas testis est Plin. *lib. 11. Nat. hist. cap. 49.* de Canc, & Equa Hermaphroditis habes apud Schench. *lib. 4. Obser. in prim.* & de Agno Hermaphrodito Iul. Obseq. *de Prodig. num. 26.* de Sue Majol. *dier. canic. coll. 1. par. 1.* de Cervo item Langius, & de Mure Faber, de quibus alias mentionem habui. Itaque Asinus hic, quem hic Romæ vidi anno 1621. utroque sexu erat insignitus. membro dotabatur satis crasso. ut Asinina natura fert, sed obtorto, quale Hyppospadiæ habent. sed & vulvam sortitus erat quantum ab extra promittebat optime efformatam, ejus tamen orificium minimum digitum admittebat; situs utriusque genitalis qui alius est familiaris; sub podice enim rima magna extabat, quæ à superiori parte versus caudam per medios ulque Testes ad membri dimidium protendebatur, sed consuetum spatium prætergressa superficialiter tantum incedebat, ita ut membri dimidium quasi fissum in postica parte ab eadem rima appareret, & unicum rimam cum rima magna hæc fissura effingeret. Urinam non modo per Penem, sed etiam per vulvam emittebat, arrigebat, & Asinas calcabat, sed inire eas non poterat ob prædictam membri tortuositatem. hunc Asinum circumferebat Imolenis quidam Circulator, vel forte Forolivensis Senex procerus, qui aquam quandam ad capitis dolorem venalem habebat, quæ illico applicata, ut ille jactabat, dolorem quemcumque sedaret; qui in malam crucem abiit antequam illum diligentius de aliis permultis interrogare mihi licuerit. curabo, si in vivis est, ut omnia mihi innotescant.

Secunda historia est mulierculæ cuiusdam, quam 16 in Hospitali incurabili conspexi, opera, & humani-

manitate D. Angeli Colii Senensis, qui prædicto Hospitali præest, apud celebriores Medicos solida doctrina, & maxime Hippocratica celebris, & urbanitate acceptissimi de hac inter Hermaphroditos mentionem habeo, non quod affirmare pro certo velim, fuisse illam Hermaphroditam, sed quod in ea re dubium aliquod infuturerit inter celebriores Urbis Medicos. habebat ergo genitales partes ita constitutas. Intra uteri labra supra meatum urinarium versus internum uteri osculum procedendo, carnosa quaedam moles conspiciebatur speciem virilis membri præferens crassitudine virilis mentulæ mediocri crassitiem excedens, longitudine cum exerta erat quinque transversorum digitorum quantitate. in summitate corpus apparebat virilis membri glandi respondens, sed præputio destituebatur, cuius vicem ipsa uteri pterygomata supplere videbantur. à parte superna callosa erat substantia, ita ut suspicio mihi irrepserit, ne ex ulceribus cicatrices contraxisset, quod illa inficiebatur. Glans, ut ita dicam, transversaliter perforata erat, sed orificium minimum penè digitorum admittebat. per hoc nulla urina reddebatur, sed per meatum unde cæteris foeminis solet esfluere. Menstrua illi, ut referebat, partim per hoc ipsum orificium, partim sub eo ex intimiore, & inferiore uteri parte prodibant; nam sub hac carnea mole pervius erat meatus valde exilis, qui indito in ejus molis orificium per siphonem vino mullò, aut alio quovis liquore, conspicuus fiebat, per eum enim is liquor ex parte cum flatu quodam prodibat. Nymphæ hinc inde ab uteri labris admodum exiles erant. Moles hæc, quicquid esset, intra pudendi labra, ut dixi, delitescens vel tussiente, vel ridente muliercula ad duorum digitorum transversorum quantitatem foras exiliebat (quod forte uteri corpus esse denotare posset) cum vero arrigebatur (quod contra non esse uteri corpus testari potest) tenfam, ac duram, ut retulerunt, evadebat, & in majorem molem excresebat. ea mulieres aliàs se compressisse fatebatur, & per illam se semen emisisse, quod mihi non constat. Tunc temporis per Glandis hujusce orificium veluti gonorrhæam patiebatur, & in ipsa glande ulcuscula apparebant nullo dolore insignia, nam Chirurgus abique ulla mulieris molestia, & foras molem illam manu educebat, & intro impingebat. Cum iniretar, ut ipsa enarrabat, mentulæ virilis glans in suam ipsius glandem impingens, membrum muliebre ad uteri interiora claustra impellebat; ex hoc factum est, ut trudente membro virili glandem muliebrem, ulcera, & gonorrhæam contraxerit, quantum ex ipsa accepi. Aspectus foeminæ hujus muliebris, sed vox crassiuscula, Mammæ etiam crassiusculæ, ac inter se partes, nec vultu erat ingrato, Pudendi rima

non magna, immo mediocri minor, Clitoris quam minima, pili in pube non multi, in podice nulli. patria erat Vicentina, nomen illi erat Franciscæ. Hanc foeminam nonnulli viri doctissimi Hermaphroditam esse voluerunt, & molem illam carneam virile membrum esse. alii voluerunt hanc pati uteri procidentiam, & molem illam esse uteri fundum inversum, quorum opinioni favet Mercat. lib. 2. de Virg. & Vid. aff. cap. 11. qui mulierum mutationem in viros ad uteri procidentiam reducit, Riolan. lib. de Hermaphrod. cap. 6. casum huic quam simillimum describit, ejusque opinionis est, molem illam fuisse in sua illa foemina quandam carnis excrecentiam in ipso matricis collo enatam, reprobata; Mercurialis opinionem, qui illam ad Clitoris reducit, cum hæc varium ab illa situm sortiatur. Sed quo pacto simplex carnis excrecentia esse illa potuit, si per eam mulier illa spermatizabat, ut ille refert, & semen crassum, & album per eam ejaculabatur? non ergo simplex carnis excrecentia hæc fuit, quid autem fuerit aliis judicandum relinquam; nam multa mihi aperiri vellem, antequam de hoc sententiam meam pronuntiarem, præcipue autem an hæc moles ab ortu mulieris apparuerit, an potius post aliquod tempus, & qua occasione, aliæque hujusmodi. quæ cum mihi non consentiant, indecisa ea res per me remaneat. ex cervo & vacca natum animal habet Eminentiss. Card. Barberinus; statura est magno cervo aliquanto majore, ore oblongo, cornibus vaccinis internodiis tantum orbiculatim divisis, colore nigricantibus; pilo est ex sulvo dilutiore; ferociam & velocitatem habet insignem, pedibus est cervinis, sed crassioribus.

Denique de Hippotauro aliquid dicam. Mulus ¹⁷ rat, vel quomodocumque appellare libet, animal ex Tauro, & Equa natum, facie bovina, cætera à reliquis mulis non dissimile, nisi quod tibus bovinas haberet, etiam si pedibus, & unguibus equinis dotaretur. ejus magnitudo communi, vel mediocri erat minor, pilo crasso, ac duro, dentibus omnibus, tam superioribus, inquam, quam inferioribus erat insignitus, ob id neque ruminabat; vox illi indistincta erat inter mugitum, & hinnitum, quam neque facile explicabat, neque tamen Mulorum ipsorum voci eam facile assimilasset. à matre tantum videbatur cætera omnia desumpsisse, à patre perpauca, E Gallia, ubi frequentiora nascuntur hæc animalia, illum attulit Card. de Comitibus, si recte teneo, & Scipioni Cardin. Burghesio dono dedit, viribus erat validis, gressumque habebat firmum, ac suavem. Vixit annis duobus supra triginta. vita functus, quod scænum, & duriores cibos mandere dentibus non potens, integros diglutiret.

Tituli Primi Finis.

P A V-

PAVLI ZACCHIÆ
Medici Romani,
QVÆSTIONVM
MEDICO-LEGALIVM

LIBRI SEPTIMI.
TITVLVS SECVNDVS.

De Officiis Divinis.

Continens Quæstiones sex;
quarum

- I. Quenam requirantur in recitandis Officiis divinis, quæ item in Missa, vel dicenda, vel audienda. 507
- II. Quinam morbi excusare possint à privata divinatorum recitatione. 509
- III. De recitatione publica in Choro facienda. 518
- IV. Qui recitare Officia divina non possunt, an teneantur alium recitantem audire, & quenam etiam ab auditione recitandi hominem excusare possint. 520
- V. Qui morbi Missa dicenda, quæve audienda impedimento esse possint. 522
- VI. Medica præcepta in recitandis divinis Officiis iis servanda, quibus recitatio ob aliquem morbum noxia quoquo modo esse possit. 524